

vät karjalaiset nimet kuin Kindahankylä, Tahtahankylä, Kangahankylä, Pirdoilu, Oinahankylä, joihin kaikkiin on liitetty päätteeksi puhtaasti venäläisille kylille luonteenomainen sovo-pääte. Niinpä edellämainitut kylät ovat saaneet venäläisessä kielenkäytössä seuraavan alun: Kindasovo, Tahtasovo, Kangasovo, Pirdosovo ja Oinasovo. Vain aniharvat karjalaisista kylännimistä ovat säilyttäneet venäjänkielisessä käytännössä nimensä muuttumattomana; sellaisia ovat esim. Nurmoila, Unoila, Pripula sekä ehkä joku muukin.

Jos sitten siirrymme sukunimiin, niin huomaamme, miten tälläkin alalla ovat kaikki karjalaiset nimet saaneet venäläiset päätteet. Niinpä paitsi tavallisia Ivanoff'eja ja Petroff'eja, jotka vastaavat ruotsalaisia Johanssoneja ja Petterssonneja, ovat kaikki muutkin nimet saaneet joko ff- tai in-päätteen. Seuraavaa muutama esimerkki: Atoi = Attojeff, Berta = Bertoff, Dudu = Dudujeff, Gaurushku = Gavriloff, Haidukku = Gaidukoff, Hamanen = Gamojeff, Heroi = Gerojeff, Hyybie = Gybijeff, Jarkku = Jarkujeff, Kuttu = Kuttujeff, Lari = Larionoff, Markkinen = Markkoff, Melku = Melkujeff, Mokki = Mokejeff, Rodi = Rodionoff, Tjerka = Terentjeff, Tsherti = Tshertijeff, Tshettshu = Tshettshujeff, Tshilkai = Tshilkojeff, Tshilli = Tshillijeff, Tshirkai = Tshirkojeff, Tshubri = Tshubrijeff, Vinni = Vinnijeff, Virsshi = Virshijeff, Värtshi = Värtshijeff ja vieläpä sellainenkin kuin Maido, josta venäläiset tekivät »täysinkäännetyn» Molokoffin, josta alkunimestä myöskin Molosofkin-nimi johtune.

Toisen in-päätteisen ryhmän nimistä mainittakoon esim. seuraavat: Holopainen = Holopänin, Lushke = Lushkin, Pernanen = Pernanin, Prilukku = Prilukin,

Shämäkky = Shemäkin, Suksi = Suksin, Tshurku (Pölkky) = Tshurkin, Tuhku = Tuhkin.

Ylläolevat nimet, joiden omistajat ovat kaikki tämän kirjoittajalle tuttuja, ovat, kuten sanottu, vain vähäinen kokoelma tyypillisimmistä nimenväännöksistä, joita kautta linjan on tuhansia. Vieläpä puhtaasti venäläisilläkin alueilla, kuten esim. Vaazhenin ja Mätysovan kunnissa (Syvärin varrella) tavataan melkoinen määrä suomalaisperäisiä paikannimiä, mutta niiden selvitys ei kuulu tämän kirjoituksen puitteisiin, vaan viittaamme siinä suhteessa edellämainittuun Iivo Härkösen tutkielmaan: »Vanha Perma ja Savolotshi». Tässä riittänee vain mainita, että alkuperäiset Karjalan heimon juuret ulottuivat muinaisuudessa kauas nykyisten rajojen (Äänisen ja Syvärin) ulkopuolelle, ollen suomalaisheimoisten kansojen vaikutus venäläisiinkin ollut melkoinen. Niinpä tunnett uvenäläinen historioitsija Klutshevskij on väittänyt, että koko n. s. suurvenäläinen heimo (»velikorusskoje pljemä») on muodostunut slaavilaisten ja suomalaisten sekoituksesta, vaikkapa edellämainittu aines olisikin tällöin ollut määräävä. Ovatpa Klutshevskin mukaan slaavilaiset asettaneet omat epäjumalansakin suomalaisten jumalien rinnalle. Että suomensukuisia kansoja on asunut aina Keski-Venäjäällä saakka, todistaneet vuorostaan sekin, että aivan viime vuosina mainittiin sanomalehdissä löydetyn Moskovan lähellä kokonaisen suomalaiskylän rauniot. Ja ovathan n. s. varjagit (joita sanottiin myöskin rosseiksi — johtuen tämä suomalaisesta nimestä ruotsi) retkeilleet ja ehkäpä pysyvästikin asuneet aina Kijevin seuduilla Dnjeprin varrella asti. Ihmekös silloin, jos heidän vaikutuksensa ei ole mennyt jälkeä jättämättä.

Karjalan hengenviljelijäin vanhaa polvea manan majoille.

Ikijänäinen Iro Arhipoff.

Marraskuun 9 p:nä kuoli Iloantsissa vanha karjalainen itkuvirsien laulaja Iro (Irinja) Arhipoff. Hän oli kotoisin rajan toiselta puolelta, Porajärven Klysinvaarasta, ja oli tullut maanpakolaisena Suomeen muiden karjalaispakolaisten kera. Hän oli erittäin taitava itkuvirsien esittäjä, joita hän, parhaiten äänellätäkijäin tapaan, miellyttävällä tavalla itsekin muodosteli erinäisiin tilaisuuksiin. Hänet huomattiin

kesällä 1927, jolloin hänen virsiään laulettiin ja kirjoitettiin muistiin. Sen jälkeen hänet tuotiin esiintymään Helsingin laulujuhille 1931, ja esiintyi hän sittemmin samana kesänä Karjalan Sivistysseuran runolaularipatsaan paljastamisjuhlassa Iloantsissa. Taitonsa vuoksi sai hän ensinmainitusta vuodesta alkaen pienen valtioneläkkeen. Hänet haudattiin marrask. 16 p:nä Iloantsin kr.-kat. hautausmaalle.

Syksyn aikana kuoli Suistamolla vanhan runolaulun muistelijan Feodor Vuorinen. Vanhoilla päivillään lähti hän kotikylästään Sarasta pienille laulunesitysmatkoille ympäristöseutuihin, naapurikylässään Koitossa vielä elävän toisen runon muistelijan ja kanteleensoittajan Timo Lipitsän kera.

— *Kv.-kat. kirkollishallitus* Sortavalassa on ilmoittanut, että kun sen toimialoilla ei ole haittaa voimassaolevasta kalenterijärjestelmästä, ei se kannata suunnitteilla olevaa kalenteri uudistusta.